

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 31sten JULY 1841. N. 31.

PETERSBURG. In de *Nordische Biene* leest men het volgende belangryke artikel: Het is den Heer *Weschniakoff* gelukt een nieuw verwarmingsmiddel uit te vinden, hetwelk veel meer hitte geeft en veel minder plaats beslaat dan de beste steenkolen. De Heer *Weschniakoff* heeft aan deze substantie den naam van Carboleïn gegeven. Zoo is dus eene gewigtige vraag, die sedert lang de geleerden en industriëlen in alle beschaafde landen bezig hield, opgelost. Iedereen toch weet, dat het getal stoommachines voortdurend toeneemt, dat aller oogen op Amerika, deze groeve van handel en rykdom, gerigt zyn, en dat men in Engeland zelfs geene millioenen spaart, om stoombooten tot onafgebroken verkeer met Amerika te bouwen. Maar tot nog toe konden alle ondernemingen in dit opzigt niet met het gewenschte gevolg bekroond worden, omdat het aan eene goede stookstof ontbrak, naardien de steenkolen, voor de stoommachines gebezigd, niet aan alle vereischten voldeden. Eerst nam de Heer *Weschniakoff* proeven met dit nieuw verwarmingsmiddel in eenige onzer fabrieken, welke stoommachines gebruiken; daarna besloot hy, op voorslag van eenige buitenlandsche compagniën, de kracht, de werking en het voordeel van het carboleïn op eene groote stoomboot in volle zee te beproeven. Hy gaf eene hoeveelheid van dit materiaal mede aan den Kapitein *Waters*, van de stoomboot *Sirius*, die 320 paarden kracht heeft, om daarmede proeven in het groot te nemen, op zee, gedurende de vaart van Kroonstad naar Londen. Van dien kapitein en deszelfs Ingenieur *Dinnen* is het volgende officiële rapport ontvangen. "Den 22sten October 1840 (tusschen Kroonstad en Koppenhage) werden op den *Sirius* proeven genomen met een nieuw verwarmings-middel, in vergelyking met de beste Engelsche steenkolen, gelyk er op deze stoomboot steeds worden gebruikt. De hoeveelheid steenkolen, by deze proeven gebezigd, was juist dezelfde welke steeds gebruikt wordt, namelyk 7 pond in het uur, op eene paardekracht; daarby maakte het rad der machine twaalf wendingen in eene minuut; de graad van warmte van den condensator was 90; de graad der elasticiteit van den stoom 27½ à 28 duim; de gang der boot 6½ mylen in het uur. Na naauwkeurige aanteekening dezer opgaven, werden denzelfden dag op den *Sirius* proeven met carboleïn genomen, en wat was de uitkomst? Tot de grootste verwondering van den Kapitein *Waters* en den Heer *Dinnen* verbranden er in het uur, op eene paardenkracht, slechts 4¼ pond carboleïn, waarby het rad dertienmaal in eene minuut draaide en de boot 7 mylen in het uur aflegde, dat is eene halve myl sneller dan met steenkolen. Al de overige omstandigheden, gelyk de graad van warmte in den condensator, de elasticiteit van den stoom, enz. waren dezelfde.

BERLYN. Onze *Staats-Zeitung* behelst het volgende, onder dagteekening van den 19 Feb. jl. uit Elberfeld gegeven berigt van eene instelling, welke misschien ook elders navolging verdienen zou.

"Ten einde aan jonge hand- en fabrykwerkers, die hunne uren van rust in geene herbergen of kroegen wenschen door te brengen, eene plaats van uitspanning te verschaffen, waar zy tot gezelschappelyk verkeer kunnen zamenkomen, heeft zich onder bestuur van de gezamentlyke protestantsche Heeren, Geestelyken en van verscheidene achtbare Burgers, eene " christelyke vereeniging voor jonge hand- en fabrykwerkers" gevormd, welke zich tot taak gesteld heeft, onder dezelve een ordelyken, vlytigen, zedelyken en godvruchtigen levenswandel te bevorderen. Ten dien einde zullen de deelnemers, in het tot hunne zamenkomst bestemde locaal allerlei nuttige boeken, tydschriften en landkaarten, zelfs schryfbehoeften om naar huis te schryven, vinden. Iedereen, zonder onderscheid van belydenis, stand en vorig levensgedrag, kan in deze vereeniging opgenomen worden, mits het hem slechts ernst zy, een braaf mensch te willen worden, en hy zich daartoe wil verbinden: 1°. tot trouw en vlyt in zyn beroep; 2°. tot vermyding van slecht gezelschap; 3°. tot een ordelyk, welvoegelyk en zedelyk gedrag, en 4°. tot inachtneming der voorschriften, welke tot behoud van orde in de vereeniging noodig zyn.— Twaalf uit de leden, onder medewerking van het committé gekozene opzigters waken voor het onderhouden van de wetten der vereeniging.—Het locaal der zamenkomst zal, door de opzigters, van welken er steeds twee aanwezig moeten zyn, elken werkdag ten 8 ure des avonds en op zon-en feestdagen na afloop der godsdienst-oefening geopend, en ten 10 ure gesloten.

Een geneeskundige te Parys, de baron *Dupotet*, heeft het middel uitgevonden, om de doof- en stomgeborenen, door het magnetismus te genezen. Hy moet er reeds 19 geholpen hebben en onder anderen een jongetje van 10 jaren, hetwelk doof en stom geboren, thans goed hoort en vry gemakkelyk spreekt.

Het is algemeen bekend, dat gelieven, die zich door de weigering van ouders of voogden tot geven van derzelver toestemming of door andere beletselen, in hunne huwelyks-ontwerpen gedwarsboomd zagen, en hun trouwverbond, hier in Engeland, niet ingezegend konden krygen, zich niet zelden een huwelyks uitstapje naar Gretna Green, over de Schotsche grenzen, veroorloofden, en dat zy daar eenen zekeren smid vonden, die, zich tot Hymens priester hebbende opgeworpen, hen onderling verbond, maar op eene wyze, die niet altyd de proef der duurzaamheid konde doorstaan, zoo dat de zwakste party, hare roekeloosheid maar al te dikwerf had te betreuren. Die smid is thans omgekomen door een noodlottig toeval, hetwelk men vreest, dat welligt later blyken zal, door kwaadwilligheid berokkend te zyn geweest. Onlangs terwyl hy bezig was het vuur in zyne smedery te stoken, deed zich eene vreesselyke ontpoffing hooren, en spatte de zoldering uiteen. De smid werd door een stuk yzer, hetwelk hem in zyn hoofd indrong, zoodanig gekwetst, dat hy een uur daarna den geest gaf.

De Heer *Hope*, de vermaarde Hollandsche bankier, heeft zich, op den grond van het oude hotel der Oostenryksche ambassade te Parys, in de straat St. Dominique St. Germain, een woongebouw doen oprigten, hetgeen men zelfs hier, waar er aan groote en prachtige verblyven geen gebrek is, een onmetelyk paleis (*un palais immense*) noemt. De gebouwen aan de straatzyde zyn tot bureaux ingerigt, waarin men de Paryzer bank wil plaatsen. Achter op het binnenhof ryst het heeren-huis, hetwelk met al de pracht der kunst gebouwd en versierd is. Naar den kant der Invaliden, daar waar te voren de kerk St. Valère stond, zyn stallen en manegiën voor honderd paarden, en eindelyk aan den anderen voorgevel van het paleis, naar den zuidkant, is een ontzettend groote tuin, aan de zyde van de straat Grenelle beperkt door rotsen, onder welke een yskelder aangelegd is. Dit paleis heeft meer dan twee millioenen gekost.

In het stadje Cateau, niet ver van Kamerryk, heeft het volgende tragische, maar echter ook zyne komische zyde hebbende, voorval plaats gehad.

Een ambachtsman, met name *Liënard*, had het ongeluk van zich aan den drank te hebben overgegeven. Op zekeren dag weder geheel buiten staat te werk komende, aan de Merinos-fabryk van den Heer *Paturle*, werd hem door een der Meesterknechts tot straf opgelegd in geen acht dagen te mogen werken. Wanhoopig keerde hy tot zynent en verhing zich.

Dit baarde veel opziens in het stadje Cateau. De fabryksgezellen, zyn gewezen makkers, namen zich dubbel voor, aan hunne gewoonte van matigheid en werkzaamheid getrouw te blyven; enkelen maakten evenwel eene uitzondering hiervan en deze spraken integendeel af, om de uitvaart van hunnen vriend *Liënard* in de kroeg te gaan vieren. Den eigen avond der begrafenis waren zy nu op weg, om dit hun voornemen te gaan volvoeren en het toeval wilde, dat zy den muur van het kerkhof langs moesten. Een van hen komt op den luimigen inval, om *Liënard* toe te roepen, of hy niet met hen mede gaat om te drinken.— Daar klinkt hun van het kerkhof, met eene holle, akelige stem het antwoord te gemoet, *Wacht even! ik zal zoo aanstonds by u zyn*. Op die woorden, die uit den grond schenen te komen, zetten de arme drommels het in doodangst op een loopen. Van de drinkparty kwam niets. De schrik was zoo groot, dat een hunner het bestierf.

Het was de doodgraver, die op het kerkhof aan het werk zynde, de uitnoodiging beantwoord had. Het noodlottig gevolg van zyne grap heeft hem zoo zeer getroffen, dat hy ernstig ziek ligt.

HEDEN overleed alhier, tot innige droefheid van hare echtgenoot, zeven kinderen, nabestaanden en andere naauwe betrekkingen, op een ziekbed van byna zes maanden, aan verval van krachten, in het 45ste jaar haars levens, de Hoog Wel Geborene vrouwe ELIZABETH baronesse VAN RADERS geb. VAN DER MEULEN, diep betreurde gade van

RENIER FREDERIK Baron VAN RADERS,
Gezaghebber der kolonie Curaçao
en onderhoorige eilanden.

Plantagie Welgelegen,
Curaçao 24 July 1841.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 July 1841.

ALZOO Deweduwe J. H. VAN DER MEULEN, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin INEES, oud 62 jaren, dochter van ANNA MARIA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 July 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 7 Augustus als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving voor Loodwit.

BENOODIGD zynde *vyf en twintig vaatjes Loodwit, (beste kwaliteit)* zoo zal de leverancie daarvan worden toegekend aan den gene, die voor het Gouvernement de voordeeligste inschryving zal doen op aanstaanden Maandag, den 2 Augustus, d. j., des morgens vóór elf ure. ter Administratie van financien.

Curaçao den 29 July 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Hermina Henriquez.
Oliana Martina Demeyn.
Dirk Christen.
Isaac Delvalle.
Jacob Julien.
Mordh. de Mordh. Henriquez.

Curaçao den 30 July 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

OPROEPING.

DE persoon van *WILLEM PIEPENBRINK*, eenige zoon van *ANNA GEERTRUIDA MANERT* en van *WILLEM PIEPENBRINK*, wordt ten dringenste opgeroepen, om, hetzy by monde, hetzy by schrift kennis zyner tegenwoordige verblyfplaats te doen toekomen aan, en zich te vervoegen by *Mr. M. A. s'JACOB*, Advokaat te Amsterdam, op de Leidschegracht, No. 99, ten einde te worden gesteld in het bezit der nalatenschap van zyne Moeder *A. G. MANERT*, eerder Weduwe *WILLEM PIEPENBRINK* en laatstelyk *WEDUWE HENDRIK FRAUENHOFF*, te Amsterdam, overleden op den 15 January 1841.

DE ondergeteekenden Testamentaire Executrice en Executeur in den Boedel en de Nalatenschap van wylen BALENTIN MARTINEZ, alhier gewoond en overleden, roepen by deze op al de genen, die vermeenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen dezen Boedel, om dezelven vóór of uiterlyk het laatst der aanstaande maand Augustus, by een der ondergeteekenden inteleveren.

Curaçao den 29 July 1841.
DEWED. BALENTIN MARTINEZ.
DAVID DOVALE.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden zullen op Maandag, den 9 Augustus aanstaande, vóór hun Pakhuis in de Heere Straat, by publieke opveiling doen verkoopen:—

EEN HUIS, gelegen aan de Overzyde dezer haven, in de 3de Wyk No. 234, eene party PLANKEN, PROVISIEN, DROOGE GOEDEREN, MEUBELEN, enz.

als mede:

EEN HUIS EN ERVE, staande en gelegen in de Willemstad, 1ste Wyk No. 17, aankomende den Heer JACOB H. D. MEZA,

en

EEN HUIS EN ERVE, staande in de Willemstad, Breede Straat, 1 Wyk No. 110, toebehoorende aan den Heer A. D. MEZA.

Curaçao den 29 July 1841.
D. & J. D. MEZA.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1841.

V. M. Maandag den 2 te 5 u. 26 m. 'smorgens.
L. K. Dingsdag den 10 te 1 u. 43 m. 'snachts.
N. M. Maandag den 16 te 4 u. 57 m. 'savonds.
E. K. Maandag den 23 te 4 u. 34 m. 'savonds.
V. M. Dingsdag den 31 te 1 u. 0 m. 'snamiddags.

Op den nacht tusschen den 24 en 25 dezer is aan de baai Baaibooi, in de West Divisie dezes eilands, de nederlandsche schoener WOLF, gevoerd door Schipper THEODORUS GEYSEL, door eenige slaven, naar gissing 18 in getal, en 4 vrye personen van het scheepsvolk, afgeloopen. Het vaartuig was op den namiddag van Zaturdag, den 24sten, naar Baaibooi gaan leggen, om den volgenden morgen eene lading zout op de baai van St. Martha te gaan innemen. Te middernacht by het ondergaan der Maan, na dat de schipper zich ter rust had begeven en een paar van het scheepsvolk op de in de buurt gelegene plantagie *Jankok* waren gegaan met voorwendsel om eene schuld te gaan invorderen, werd hy wakker en vernam een gedruis aan de boeg, waarop hy zich oprigtte en er een aantal menschen zag in eene zittende houding.— Hy vroeg, wat er te doen was en bekwam tot antwoord "niets." Intusschen hoorde hy iemand zeggen "het is zonde, het is zonde," terwyl een forsche kerel naar hem toe kwam en hem langs over de borst een stokslag gaf. Hy wilde naar de roerpen grypen om zich er mede te verdedigen, daarop ontving hy een zwaren stokslag op den rug, zoodanig dat hy in zee tuimelde. Hy zwom naar wal en ging zich onder eene rots verschuilen, uit vreeze voor eenige negers, welke op de rots waren en naar boord wilden gaan. Er was ook een scheeps jongen, die na een stokslag te hebben ontvangen, over boord is gesprongen. De schipper veronderstelt echter, dat de jongen, een goede zwemmer zynde, weder aan boord zal gezwommen hebben.

Het vaartuig behoort hier te huis, en de vermiste slaven behooren: 6 aan de Heeren H. van der Meulen & Co., 3 aan den Heer P. F. de Haseth, 2 aan den Heer C. Z. de Haseth, 3 aan den Heer D. Dovale, 2 aan den Heer C. L. van Uytrecht, 1 aan Mevrouw Dew. de Rochemont, en 1 aan den Heer Pieter Danies.

Op den volgenden dag is Z. M. Brik VENUS, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. A. JOHR, benevens de nederlandsche Schoener JAN ERNST en de deensche Schoener LAFAYETTE uitgezeild om de WOLF optesporen. De Heer E. J. SLENGARDE, Adjudant van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber, is aan boord van de JAN ERNST vertrokken.

Gisteren namiddag is het nederlandsche kofschip MARIA, kapitein ROTGANS, van Amsterdam, met 41 dagen reis, alhier aangekomen. Wy hebben Nederlandsche Couranten ontvangen, loopende tot den 16 Juny.

'S GRAVENHAGE, 9 *Juny*. Z. M. heeft tot Nederlandsch Consul-Generaal in het Gemeenebest van Haiti benoemd den Heer C. H. V. Oldenburg.

'S GRAVENHAGE, 13 *Juny*. Naar men verneemt zyn door den Koning benoemd tot Ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw: In de Nederl. West-Indische Bezittingen, de HH. Ch. Leers, administrateur van financien der kolonie Suriname; G. S de Veer, secretaris van het gouvernement te Paramaribo; P. Balfour van Burleigh, kolonel kommandant van het garnizoen te Suriname; Mr. P. Fiers Smeding, waarnemend president van het geregtshof te Paramaribo; R. H. Esser, kapitein-adjudant van den gouverneur-generaal; A. Roelofs, predikant der Hervormde Gemeente te Paramaribo; Mr. H R. Hayunga, president van het geregtshof te Suriname, thans in Nederland; J. M. Engelberts, majoor der artillerie in Suriname; C. L. van Uytrecht, koloniale ontvanger op Curaçao; J. Muller JAzn. predikant der protestantsche gemeente te Curaçao, en M. J. Niewindt, roomsch catholyk pastoor te Curaçao.

Overleden te Amsterdam, den 20sten Mei, D. JANSEN EYKEN SLUYTERS, in den ouderdom van 43 jaren.

Wy hebben in den loop dezer week onze londensche Couranten ontvangen, loopende tot den 14 Juny jl, als mede St. Thomas Couranten tot den 24 dezer. In dit nummer vindt men de meest belangryke nieuws artikels uit deze Couranten.

'S GRAVENHAGE, *den* 31 *Mei*. "De Heer SCHIMMELPENNINK VAN DER OYE is alhier aangekomen en zal morgen in de uitoefening van zynen post als Minister voor de Buitenlandsche zaken treden."

De fransche Courantiers blyven volhouden met te beweren, dat het huwelyk tusschen den Prins van Joinville en de Prinses Sophia van Oranje als zeker is. De Koning der Nederlanden zou aan dezen prins gezegd hebben, by deszelfs vertrek uit den Haag: vaarwel, als wy elkander weer zien, dan is het als lid onzer familie.

Het schynt, dat Louis Philippe aan de fransche natie wil toonen, dat hy boven alle godsdienstige vooroordeelen verheven is. Reeds zyn twee zyner kinderen in huwelyk met protestanten familien vermaagschapt, namelyk de Hertog van Orleans en wylen zyne dochter Princes Maria. Het zoontje, uit dit laatste huwelyk verwekt, is in de protestantsche kerk gedoopt.

Eene Courant van Manheim vermeldt, dat de gewezen koning van Holland het grootste gedeelte van zyn verbazend groot kapitaal uit de nederlandsche fondsen en handelmaatschappyen terug genomen heeft en in andere fondsen, enz. besteed.—*Even. Chron.* 11 *Juny*.

Er waren tot den 14 Juny geene nieuwere tydingen uit China in Engeland aangekomen. De inneming van Canton is eene gebeurtenis, die nooit verwacht is geworden, zoo min door de Engelschen als door de Chinezen. Men heeft niet geweten, dat de rivier van Canton bevaarbaar was voor zulke groote schepen. De Chinezen zullen dezelve nooit gepeild hebben, en de Engelschen zullen de gelegenheid niet gehad hebben om dezelve gepeild optenemen.— De Chinezen hadden ook niet verwacht, dat eene vloot zou kunnen opvaren tegen zoo vele versperringen in de rivier en in weerwil zoo veler batteryen langs derzelver oevers.

De Heer Peel heeft onlangs in het lager huis van het engelsche Parlement zoeken te betoogen, dat het tegenwoordige ministerie alle volksgezindheid heeft verloren, wegens het verwerpen van zulk een groot getal wetsontwerpen, door hetzelve voorgesteld. Uit de geschiedenis van het Parlement heeft hy trachten te bewyzen, dat nog geen ministerie den moed heeft gehad om in deszelfs functien te blyven, na zoo vele nederlagen gekregen te hebben; doordien dit ministerie dus niet vrywillig afgaat, zoo deed de Heer Peel het voorstel, dat de kamer eene verzoekschrift aan de Koning

zou inzenden, waarin de afzetting van dit ministerie wierd aangevraagd. Dit voorstel is aangenomen. 312 leden tegen 311 hebben alzoo verklaard, dat het ministerie Melbourne niet langer het vertrouwen van hetzelve bezit.

Het is waar, dat het tegenwoordige lager huis het ministerie ongunstig is, doch hetzelve heeft het in zyne magt om het te ontbinden en een nieuw Parlement byeen te roepen; en ten einde de gunst des volks te winnen, heeft hetzelve een voorstel gedaan om de belasting op den invoer van granen te verminderen. Deze belasting drukt geheel en al op den gemeenen man. Een kapitalist kan toch niet meer brood verbruiken dan een ambachtsman, en het kan derhalve de eerste weinig schelen of hy een of twee stuivers voor een brood moet betalen, doch voor den laatste is dit verschil zeer gevoelig.

Men schryft het aan deze parlementaire crisis toe, dat de oostersche kwestie nog niet geheel is afgedaan, doordien het ministerie alle krachten moet inspannen om zich zelve maar staande te houden.

Niettegenstaande de herhaalde tegenwerpingen in de fransche kamer van gedeputeerden tegen het behouden van Algerie als eene kolonie van Frankryk, en niettegenstaande dat Louis Philippe, zoo men zegt, aan Engeland de belofte gedaan had Algerie te zullen laten varen, ziet men evenwel dat Frankryk 'sjaarlyks voet wint op het grondgebied van den Emir Ab-del-kader; en zoo deze geen spoed maakt om zich met Frankryk te bevredigen, zoo loopt hy gevaar al zyne staten te verliezen. De jongste engelsche Couranten bevatten gunstige berigten uit het fransche leger in Algerie. Wy laten den zakelyken inhoud van deze berigten hierop volgen.

Het grondgebied van den Emir Ab-del-kader heeft tot noordelyke grens Algerie en tot zuidelyke grens de groote zandwoestyn van Sahara. Het gebergte Atlas scheidt voor een gedeelte het fransche gebied van dat van den Emir af, en van dit gebergte ontstaat de rivier de Chelif, die een vruchtbaar dal doorstroomt.

Het was in de maand Mei van het voorgaande jaar, dat het fransche leger deszelfs togt aanving tegen het oostelyke gedeelte van het gebied van den Emir. Het gevolg dezes togts was het bezetten der steden Medeah en Miliana, welke de marktplaatsen waren van den handel met het binnenland van Afrika. De bezettingen dezer twee steden werden in den aanvang, gedurende vele weken, door het leger van den Emir ingesloten, waardoor zy groot gebrek leden; doch een arabisch leger kan zich evenwel niet bestendig op de been houden; het ontbindt zich, wanneer de zaaityd is aangekomen om zich na den oogst weder te vereenigen. Gemelde bezettingen hebben derhalve na het aftrekken der Arabieren de handen ruim gekregen en hebben strooptogten door de vallei van Chelif gedaan, het koren op het veld verbrandende, het vee wegvoerende, de woningen vernielende en de bevolking, zoo mannen, vrouwen als kinderen naar Algiers medenemende, om dezelve aldaar te doen arbeiden.

De Arabieren, die eerst alle krygsgevangenen het hoofd afsloegen, waren daardoor genoodzaakt om dezelven in het leven te houden ten einde dezelven tegen hunne vrouwen en kinderen te kunnen uitwisselen, welke uitwisseling ook van tyd tot tyd heeft plaats gehad.

Slechts de maanden Mei en November zyn geschikt tot veldtogten in deze streken; want in de zomer maanden is de hitte onverdragelyk, en in den winter zyn de wegen onbruikbaar tot vervoer van bagagien, wegens de menigvuldige regens.

De Franschen hadden het plan om in November van het voorgaande jaar een togt naar het westelyke gebied van den Emir, aan Marokko grenzende, te ondernemen; doch wegens den dreigenden oorlog met Engeland, heeft zulks geen plaats gehad. Deze togt heeft daarom moeten uitgesteld worden tot de maand Mei dezes jaars.— Den 17 dier maand vertrok dan het fransche leger onder het bevel van den Generaal Bugeaud, van de stad Mostaganem, naby Oran gelegen, en na eenen marsch van acht dagen, waarby alle levensvoorraad moest mede gevoerd worden en gedurende dewelke de Arabieren de flanken en den rug van het optrekkende leger verontrustheden, bereikte dit leger de hoofdstad van den Emir, genaamd Tekedempta, op eenen korten afstand van de groote woestyn gelegen.

Deze stad was het middelpunt van zynen handel, zyn algemeen magazyn en de plaats, waar hy onder opzigt van Europeers, eene geschut gietery en geweer fabrieken had opgerigt. Ook was aldaar een fort door europesche ingenieurs aangelegd. Men vond echter deze stad ledig van menschen en alles wat waarde had, was weggevoerd. Men kon geen garnizoen leggen in eene stad, die zoo vele dagen reizens verwyderd was van de fransche bezettingen; men deed daarom het fort opspringen, verbrandde en vernielde de woningen en trok daarop terug, doch op een westelyken weg, die naar de stad Mascara geleidt. Gedurende dezen togt bleef het leger van den Emir bestendig om het fransche leger heen zwermen, zonder slag te durven leveren. Men kwam den 30 Mei te Mascara aan, welke men insgelyks door de ingezetenen verlaten vond; doch daar deze stad minder verwyderd is van Oran, zoo werd er een garnizoen achtergelaten met 50 dagen levensvoorraad. Na dezen gelukkigen togt kwam het fransche leger op den 3 Juny te Mostaganem terug, hebbende alleen 20 dooden, 82 gekwetsten en 116 zieken.

Het doel dezes terugtogts schynt geweest te zyn om den Hertog van Nemours in veiligheid over te brengen, die zoo menigmalen ontydig den held heeft willen uithangen en daardoor de zaak van het leger bedorven heeft. Om welke redenen ook vier hoofd officieren hun ontslag hebben genomen.

Het leger stond den 8 Juny naar Mascara terug te keeren en van daar naar Saida te trekken, alwaar de Emir door europische ingenieurs een fort heeft doen bouwen.

Het gevolg van dezen togt is geweest, dat andere arabische stammen, den Emir niet meer vreezende, thans handels betrekkingen met de Franschen hebben aangeknoopt en hun slagtvee en paarden komen verkoopen. Door het bezit nemen van plaatsen op de grenzen van Marokko gelegen, wordt het den engelsche speculanten moeijelyker om over het grondgebied van Marokko den Emir krygsbehoeften toe te voeren.

De Franschen, thans bezittingen hebbende op versterkte punten in het oosten en westen van het gebied van den Emir, kunnen hetzelve in alle rigtingen doorkruisen, en als de Emir in geene onderhandelingen treedt, dan loopt de bevolking gevaar om by gemis van koren en slagtvee van honger omtekomen.

De engelsche Couranten maken grooten ophef over deze barbaarsche wyze van oorlog voeren; doch het zyn niet de Franschen, die zoodanig begonnen zyn, het zyn de Arabieren, die thans met gelyke munt worden betaald.

Het spaansche leger is tot 94,000 verminderd. Hierdoor wordt eene aanmerkelyke som bezuinigd.

De vrouwen der uitgewekene Carlisten hebben verlof gekregen om in Spanje terug te keeren en weder bezit van hare goederen te nemen, of uit de in beslag genomen goederen van hare echtgenooten haar onderhoud te vinden.

De Infant Don Franscisco de Paula heeft aan Espartero eenen brief van geluk wensching wegens zyne benoeming als regent van Spanje toegezonden. Men denkt, dat hy de gunst van den regent zoekt te winnen om de voogdyschap van zyne beide nichten de Infantas te verkrygen; doch men vreest de gedrogte derzelve aan een koninklyken prins toe te vertrouwen.

De opvoeding der koninklyke prinsen en prinsessen in Spanje en Portugal is ten alle tyde volkomen verwaarloosd geworden. Aan wetenschappelyke kennis was niet te denken. Zelfs leerden zy geene vreemde talen aan. Don Carlos en Don Miguel spreken geene andere dan hunne moedertaal. Zy verdeelden hun tyd in aandachts oefeningen, het kaartspel en andere vermaken.

De geschiedschryver A. van Kampen haalt een voorbeeld aan van diepe onkunde van eén spaanschen koning aangaande de aardrykskunde. De nederlandsche afgevaardigde te Madrid bevond zich juist aan het hof, toen de tyding aankwam, dat de stad Namen door de Franschen was ingenomen; hierop zeide deze koning tot den afgevaardigde: "het innemen van Namen is een groot verlies voor uwen meester," hy meende voor Willem III De ambassadeur antwoorde hierop: "Namen is geene stad in de Vereenigde Nederlanden, maar wel in de Spaansche Nederlanden gelegen." "Dit wist ik niet," hernam de koning, "doch men kan ook alle namen van plaatsen niet onthouden."

Hy, die met de Nederlandsche geschiedenis bekend is, zal weten: dat de vorsten uit het Huis van Oranje Nassau altyd de meest beroemde mannen uit hun vaderland tot leermeesters hebben gehad; doch in Spanje en Portugal zyn alle Infanten door biegtvaders opgevoed geworden. De Spanjaarden en Portugezen hebben daarom de noodzakelykheid ingezien om aan de Cortes overtelaten de opvoeding hunner vorsten.

Mevrouw Mina, de echtgenoot van den vermaarden Generaal Mina, zal, zoo men zegt, belast worden met de opvoeding van de jonge koningin Isabelle. Zy was op den 3 Juny te Madrid aangekomen. Mevrouw Mina spreekt het Fransch, het Engelsch en twee of drie andere vreemde talen meer met byzondere zuiverheid.

De koningin van Portugal heeft aan alle aartsbisschoppen en bisschoppen in Portugal bekend gemaakt, dat de Paus haren gevolmagtigde heeft ontvangen en bygevolg haar heeft erkend; zy heeft tevens bevolen, dat deze erkenning in alle kerken zou afgelezen worden. Hierdoor hoopt zy de party van Don Miguel of die der geestelykheid voor zich te winnen. De Paus heeft daarom echter nog niet goedgekeurd wat het wereldlyke bestuur in Portugal ten opzigte van de kerk heeft gedaan. Onder anderen wil de Paus, dat de afgezette aartsbisschoppen en bisschoppen in hunne zetels hersteld worden.

De Augsburgsche Courant vermeldt het volgende uit Rome: "Men heeft aangekondigd, dat Don Miguel, toegevende aan de raadgevingen van het oostenryksche en het kerkelyke gouvernement, thans genegen is het hem door het portugeesche gouvernement gedaan voorstel aan te nemen."

Men is verlangend te weten, wat de Paus zal doen aangaande Spanje. De Paus had aan alle geestelyken bevolen om de bul, waarby alle handelwyzen van de regering aangaande de kerk, sedert den dood van Ferdinand, afgekeurd worden, in de kerken aftekondigen. De regering verbood de afkondiging dezer bul. Een gedeelte van de geestelykheid meende niet van de regering maar wel van den Paus afhankelyk te zyn en las de bul in de kerken af, deze echter werden uit hunne huizen geligt en over de grenzen gevoerd. Te Bayonne zynde, hebben zy bittere klagten by den Paus ingezonden over het geweld, hun persoon aangedaan. Daar de Paus in zyne bul heeft gezegd, dat hy tegen zyn geweten zou handelen, indien hy niet meerder deed voor de kerk in Spanje dan gebeden en zuchtingen uit te storten, zoo is men verlangend te weten, wat hy thans verder zal doen. Hy kan zich vervoegen tot de koningen van Pruissen, Hanover, Denemarken, enz. als mede tot den keizer van Oostenryk en Rusland en andere vorsten, en hen tot een kruistogt tegen het republikeinsch gezinde Spanje oproepen, even zoo als in de middeleeuwen de vorsten tot kruistogten tegen de Saracenen werden opgeroepen; doch de tyden der kruistogten zyn voorby.

Het regtsgeding van Mac Leod is voor den Senaat der Vereenigde Staten gebragt. Er was nog geen vonnis tegen MacLeod geslagen. Er hadden hevige discussien plaats over deze zaak, en de oppositie party, of die van den Heer Van Buren, had den Heer Webster, Minister van Staat voor de buitenlandsche zaken, aangevallen als weinig geestkracht te hebben aan den dag gelegd in zyne antwoorden aan den Britschen gezant. Deze party scheen een oorlog met Engeland te willen hebben Gelukkiglyk echter heeft het ministerie de meerderheid behouden, en er is geen oorlog te vreezen.

Het Congres der Vereenigde Staten heeft een geschenk van Vyf en twintig duizend Dollars aan Deweduwe van den President Harrison gegeven.

Parys, *Maart* 24. Volgens het Dagblad *le Droit* heeft men te Parys een zeer zonderling proces te wachten. Zie hier hoe genoemd blad de zaak verhaalt:

"In 1829 kwam er een Franschman, de Heer *S*.. te Londen; hy kwam uit Paraguay, waar hy 15 jaren in dienst van Doctor *Francia*, nagenoeg den souverein van dat land, had doorgebragt. Naauwelyks in Engeland aangekomen, geraakte hy in kennis met eenen anderen Franschman, met name *B*.., die in hetzelfde hotel, als hy, logeerde; overeenkomst van humeur en van karakter, deed eenen omgang, die, door loutere betrekking van goede buurschap was aangevangen, weldra in naauwe vriendschap verkeerde. De Heer *S*... deelde aan zynen vriend mede, dat hy voornemens was zich naar Parys te begeven, waar hem van zyne gansche familie niets anders meer was overgebleven, dan een oom, honorair kanunnik van St. Denis, die op zyn minst 80 jaren oud moest zyn.

"Ik hoop, zeide de Heer *S*..., dat de goede man my zal herkennen, zoo het anders ware, zou het zeer spytig voor my zyn, want ik ben zyn eenige erfgenaam en zyn fortuin moet ten minste twaalf of vyftien duizend franken aan renten bedragen; maar in myne koffers heb ik al de benoodigde papieren, om myne identiteit te staven.

"De beide vrienden hadden zaken in orde te brengen, die hen eenige dagen te Londen moesten ophouden en daarna zouden zy gezamentlyk de reis aannemen; maar ziet, op zekeren avond wordt de Heer *S*..., uit den schouwburg komende, door een konstabel gearresteerd en naar het politiebureau van Whorswip-Street overgebragt; daar verneemt hy, dat hy verdacht gehouden wordt, van het maken en uitgeven van valsche banknooten. Op last van den regter overhandigt hy zyne portefeuille en van de tien banknooten, die men daarin vindt, zyn er vier blykbaar valsch De Heer *S*... beroept zich te vergeefs op zyne onschuld, hy wordt naar de gevangenis gebragt.— Zyne eerste zorg is van naar zyn hotel aan zynen vriend *B*..., van wien hy de van valschheid beschuldigde banknooten heeft, te schryven, maar hy bekomt tot antwoord, dat de Heer *B*... den eigen avond van zyne arrestatie vertrokken is, niet alleen zyne eigene koffers mede nemende, maar ook die van zynen vriend, die hem, zoo hy zeide, aan boord van eene stoomboot zou afwachten Hy had voor beiden betaald en de vriendschap, die er tusschen die beide heeren bestond, kennende, had men geene zwarigheid gemaakt, beider goed aan hem alleen te laten volgen.

"De arme *S*... was door dit berigt geheel ter neder geslagen. Tot voltooijng zyner rampen, verklaarde de jury hem schuldig en werd hy tot tien jaren deportatie verwezen.

"Terwyl de ongelukkige naar Botany-Baay werd vervoerd, kwam *B*... te Parys in goeden welstand aan by den ouden kanunnik, den Heer *L*..., aan wien hy zich als zynen neef voordeed; dank zy den papieren, van welke hy zich had meester gemaakt en der byzonderheden, die hy uit den mond van *S*... vernomen had, werd hy volkomen naar wensch ontvangen, door den grysaard, die twee jaren daarna kwam te overlyden, den man, dien hy zynen neef waande te wezen, en die den naam van dien neef ook werkelyk voerde, tot zynen eenige erfgenaam benoemde.

"Elf jaren zyn er verstreken sedert de veroordeeling van den ongelukkigen *S*..., die, na zyne straf te hebben doorgestaan, naar Londen terug is gebragt en nu sedert een paar maanden te Parys is aangekomen. Na een moeyelyk onderzoek is het hem gelukt de woonplaats te ontdekken van den man, dien hy beschuldigt, hem zynen naam en de erfenis zyns ooms ontstolen te hebben. Deze, dien hy deswege aanklaagt, beweert van zynen kant de ware *S*... te zyn en dat degeen, die hem zynen naam en zyn fortuin komt betwisten, een schandelyke bedrieger is.

"Hetgene het belang, hetwelk men in de zaak stelt, nog verhoogt, is dat diegene van de beide *S*..., het zy dan de ware, het zy de valsche, die het fortuin van den kanunnik geërfd heeft, sedert zes jaren, dat hy in eene stad van een der Noordsche departementen woonachtig is, er zyn fortuin steeds op de vereerendste wyze gebruikt heeft; twee jaren geleden is hy gehuwd met de dochter van een der rykste grondeigenaren van het departement, en zelfs zegt men, dat hy voornemens was, zich by eerstkomende verkiezingen, tot kandidaat voor de afvaardiging te stellen.

"Dit proces zal voorzeker van langen duur zyn, want wil hy geen gevaar loopen van zich niet ontvankelyk te zien verklaren, zoo zal de eischer moeten beginnen met zyne identiteit te bewyzen, waartoe veel tyd vereischt zal worden, uithoofde van het ver af zyn der getuigen en wegens de stukken, die hy volstrekt benoodig zal hebben."

Het Huis op Wielen in Parys.
(Uit de Gazette des Tribunaux.)

De Huurkoetsier *Ambrosius* is gedagvaard door den Burggraaf *van Fred*...., een *dandy* in al de kracht van het woord. De reden der dagvaarding is niet alledaags.

De Koetsier. Vriendje! gy verliest uw proces, dat is zeker.

De Burggraaf. Koetsier! wy zullen zien; wat heb ik u gezegd, toen ik uw fiacre huurde?

De Koetsier. Gy hebt my gezegd, ik neem u voor eene maand. Ik dacht, dat het eene grap was.

De Burggraaf. Ik lach nooit met ernstige zaken. Ik heb u voor eene maand genomen. Gy had my de gansche maand moeten rondsollen. Dat is duidelyk.

De Koetsier. Maar mynheer, dat doet men niet.

De Burggraaf. Reden te meer voor my, om het te doen. Ik haat de volks-manieren.

De Koetsier. Maar u eene maand lang rond te ryden, zonder uit te spannen, zonder te slapen. Och kom, dat is onmogelyk.

De Burggraaf. Neen, dat kon zeer wel; gy had ieder vier en twintig uren van paarden en koetsier kunnen wisselen, zonder my daarom in den steek te laten.

De Regter. Maar mynheer! wat deed gy dan toch in dat rytuig.

De Burggraaf. Ik woonde provisioneel daarin.

De Regter. Hoe nu! Gy woondet in een fiacre.

De Burggraaf. Ja mynheer, en niet zelden ontving ik er myne vrienden ten eten. Het ware vrolyke partytjes, dat verzeker iku. Het zou niet mogelyk geweest zyn, zich dertien aan tafel te bevinden.

De Regter. Maar kooktet gy dan in die locomotief?

De Burggraaf. Wel neen; maar, by voorbeeld, als ik een vriend noodigde, zei ik hem; "Bevind u op het beursplein; zoo laat zullen wy aan tafel gaan." Op het afgesproken uur nam ik hem op in myn fiacre. Wy reden naar den *Rocher de Cancale*, lieten ons daar ons diner aanreiken en dineerden in het fiacre. Na den maaltyd ontlasten wy ons van het overtollige, door de borden enz., uit het portier te werpen.

De Regter. En gy wilt den koetsier dwingen, om alzoo eene geheele maand rond te ryden.

De Burggraaf. Wat zal ik doen? In myn geval is het my onmogelyk my te vertoonen. Ik ga nooit te voet uit.

De Regter. Waarom niet?

De Burggraaf. Omdat ik vyf vonnissen van gyzeling ten mynen laste heb, die tot myn groot ongerief tegen my geslagen zyn door eene regtbank, by welke myn wynverkooper als voorzitter fungeerde.— Men noemt zulks de consulaire justitie.— Nu begrypt gy mynheer, dat ik, om te kunnen leven, drinken, rooken, vreugd en goeden sier te maken, al de mooije tantetjes van dertig jaar en lieve nichtjes van 17 jaar, die my met hare goedheden overladen, by my te kunnen ontvangen; en dit alles te kunnen doen, zonder de deurwaarders te behoeven te vreezen, ik een rollend domicilie, eene ton van *Diogenes* behoef. Daar om had ik een fiacre voor eene maand lang gehuurd. Mynheer had zulks aangenomen en heeft naderhand terug getrokken. Hy heeft my op 's Heeren straten laten staan. Hy is oorzaak, dat ik, door de deurwaarders gegrepen, een myner promessen heb moeten betalen, zoo ik niet naar Clichy wilde wandelen. Ik vraag honderd franken tot schavergoeding.

De vordering van den eischer, met het politie reglement voor de huurkoetsiers in stryd zynde, zoo is hem door den regter zyn eisch ontzegd.

De Burggraaf, tot *den koetsier*.— Vriendje, daar gy uw proces wint, zoo bewys my voor het minst eene kleine dienst. Zie eens of er zich ook eenige wettelyke grypvogel buiten aan de deur bevindt.— Ik zou my zeer gelukkig achten, zoo ik het fiacre, dat my hier gebragt heeft, weder in veiligheid mogt bereiken.

De Regter. Maar mynheer, woont gy dan nog altyd tusschen de wielen?

De Burggraaf. Wel zeker mynheer de Regter; ik heb nog altyd vier promessen loopend.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.